

BORSSZEM JANKÓ

„DON CARLOS.”

T. A. Fölséges magyarom! Adj szellemszabadságot!

Fölséges Magyar. Minek a? (A szónok le van pipálva. Az örök szörnyűködve futnak *marquis Posa* előtt.)

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

„Rovás.“

Ez *Csernátoni* ur rovatja,
 És *Csernátoni* nagy titok-tudó.
 A kormány neki mind tudtára adja,
 Amit nekünk nem tudni jó.
 S mi titkot ismer is a hű kebel,
 Nyilvánosan titkolja el;
 »Nemzet«-be ir arról »rovást«,
 Megrágva jól minden vonást.

És a »rovás« oly ünnepélyes,
 Akár egy teljes nagyköveti kar.
 A helyzet ennek sohasem veszélyes,
 S ennek a muszka jót akar.
 Ó, a rovásban az a megható,
 Hogy békés, bölcs, megnyugtató,
 S egyszerre most mily változás! —
 Mint vészharang kong a »rovás«.

Mi ez? Megrémül minden ember:
 Hiszen eloszlek már minden ború;
 Hiszen elült a vészes muszka tenger,
 Hisz' úgy volt, nem lesz háború.
 Hisz' baj nélkül megértük a tavaszt,
 S az vérvirágot nem fakaszt;
 Hol viz nincs már, a gabna zöld, —
 Nos, a »rovás« most mért üvölt?

Mért most, mikor már csöndesedve
 A »jó sziv« ünnepekre készülünk,
 Népfölkelőknek csitult harci kedve —
 Mért tépi ily hang most fülünk?
 Mikor az eddig harezhires lapok
 Már békeszónokló papok,
 Mikor a vad hűhó kiholt, —
 Most *Csernátoni* mért rikolt?

Miért? . . . Ki a megmondhatója,
 Hogy súlykot így el épp most mért vet ő?
Cassandra ő valóban és mi *Trója*? —
 Dehogy! — Egyéb cél sejtethő:
 Uj hadügyér . . . néhány új millió . .
 Most lesz uj delegáció . . .
 És »nomen — omen« — semmi más, —
 Rothschildnál több lesz a rovás.

Májusi előléptetések.

(A hivatalos lapból.)

Saját Trefortom előterjesztésére az Akademia militans hadtestparancsnokságánál a következő kinevezéseket és előléptetéseket rendelem el:

Kinevezem a vezérkarhoz

generálisokká :

borosjenői Enmagamat, és
Andrássy Gyula grófot, »Bosznia« szerzőjét s a »Berlini szerződés« alá íróját.

A testőrséghez

dísztestőrré :

*Acsádi Ignác*ot, Budavár visszafoglalóját.

A génie-corpshoz

helyettes génie-vé :

Cserveneki Döcögös András esődörös őrmestert.
Schrift-führer-ekké (irodai szolgálatra berendelve):

Ballagi Géza és

Szádeczky Lajos levéltári irnokokat.

Egyszersmind előléptetem

rendes akadémikusokká :

az Akadémia összes tisztviseleit s ezek fölmenő és lemenő összes rokonait harmadiziglen.

Tisza m. p.
 generális.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

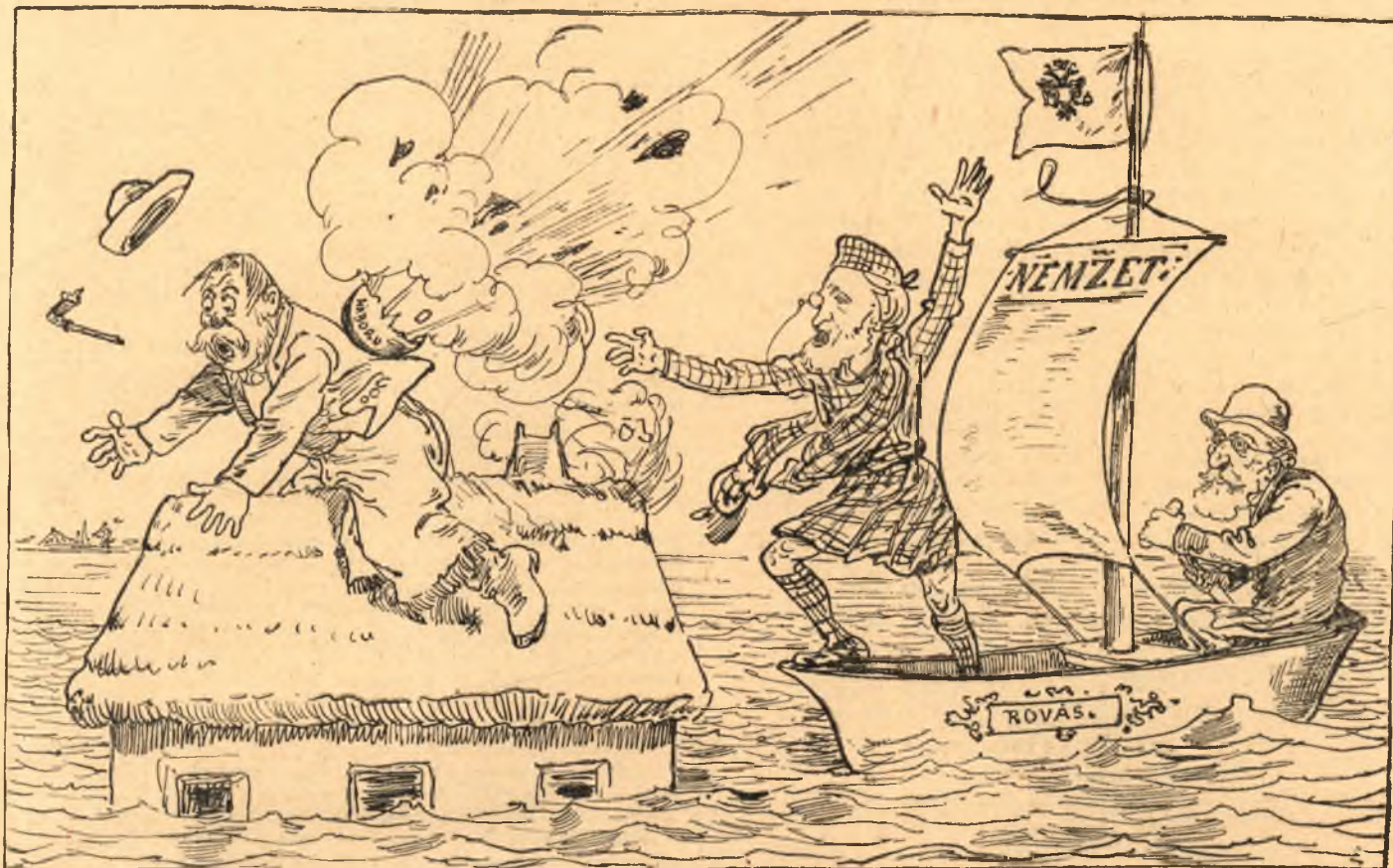

✧ *Miutátul olvasok o »Lélek-idomár« : ozutátul úta ógy jün elü nekem, hojd o »hardár« is von ed modjor szú.*

✧ *O Haan Rezsü óvságiró oreság nyitjo Esztergamba ed főszerkereskedést in kümpeni. Már mostond nem todok, hojd o lapjánok kell-e o főszer, vojnd o főszernek — o lap?*

✧ *Nem értek, mér ítélte o bécsi türvéngyszék o Schönerer oreságt o nemesség elvesztésre. Hát mikar volt ü nemes?*

✧ *Ed ongol missionür társolat tübb mint néczáz-ezer florint kültött o zsidók megtérítésére és ezér o geváltig summáér sak sopán 100 zsidút todott szerezni. Szeretném todni mitsinálnak ovvol o sok kiköröszöttölt zsidóval?*

Nem elég, hogy vízben áll a szegény magyar háza, még meg is gyújtja az a Csernátoni.

Választási mozgalmak.

— A »B. J.« eredeti sürgönyei. —

Akadémia (április 29-én.) A választás nagy hullámokat vet. A mérkőzés különösen hevesnek ígérkezik. Már tíz választó van együtt. Turó Döme nagy nemzetgazdánk, a pusztasikéri gazdakör pályadíjának koszorus nyertese, legtöbb kilátással bír.

Akadémia (április 30-án.) Nagy vesztegetéseknek jutottak nyomára. Lebernyeg Pál jelölt az »alánturul-yamyam nyelvgyökök« című munkáját ingyen osztogatatta a választók között. Koponya Bálint pedig kijelentette, hogy megválasztása esetén Gönczy P. »tanulmányait« lefordítja góthra.

Akadémia (május 1.) Krausz Lajos bizalmas kérdést intéztet egy az akadémiai körökhöz közel álló egyénhez (Botos János akad. kapus), mennyibe kerülne esetleges megválasztása, s hogy kell-e spiritus az akadémián?

Akadémia (május 2.) A luttollas párt heves küzdelmet vív a vastollasok ellen. A szabadalmazott fordító szövetség egyesült az oklevél-másoló klubbal. A győzelem biztos.

Akadémia (május 3.) A voks most kezdődött. Az akadémia kapuja vasos kodexekkel van feltorlaszolva. A »Haladás« pártiak csúfosan kívül rekedtek.

Akadémia (május 4.) A választás megejtődött, a választandók megválasztódtak. Sok légvár összedőlt, még több lekvár biztosítva. A romok elhanyagására 10 Romhányi fogadtatott. Estére nagy lakoma a »Csigában«.

...et nota conduntur in alvo (Verg. II. k.) = És nótát csináltak az alvóra.

Non tulit hanc speciem furiosa mente Coroebus (Verg. II. k. 407. sor) = Nem dül itt ez alakban a fúrt mentéjü Coroebus.

Heute roth morgen todt = Ma Róth, holnap Tóth (50 krral).

Trefort-akadémia.

Beszélhetsz jó vitéz,
Senki sem hallgat rád,
Szavaidnak élet
Elkoptatta pennád.

A sok nyílt levéllel
Hasznot téssz, úgy hitted;
S most ha bölcsen szólsz is,
Nincs többé kredited.

Meglevelezéd te:
Ki hogy rakja házát,
Ki mint mártson, gyártson
Majolika vázát;

Ki miként műveljen
Földet, erdőt, bányát;
Ki miként nevelje
Fiát, meg a lányát;

Ki mint varrjon csizmát,
Ki mint nyerjen ternót,
Ki miként tenyészzen
Kövér selyemhernyót;

Ki mint védekezzék
Árvíz ellen gáttal,
Ki mikor forduljon,
Ha a szél fú, háttal;

Ki miként faragjon
Lombfűrészrel rámat,
Ki mint irjon könyvet,
Ki mint költsön drámát;

Ki mint takarítson,
Ki mint pazaroljon,
Ki mint olvasson
Essayt eresz-aljon;

Ki mint fessen képet,
Ki mint süssön zsemlyét,
Elő ki fizessen
„Budapesti Szemlét“.

Satöbbi, satöbbi —
Ezer téma felett
Zenge vátozatot
Ezer nyílt leveléd.

Végre ahhoz szólsz most
Mit valóban értesz —
S ime, ezzel már most
Nem gyujtasz, nem sértesz.

Tudós társaságunk
Alszik tovább mélyen.
Trefort szólt! — ki bánja? —
Trefort hadd beszéljen.

Jó medicinából
Venne csak egy kortyot,
Fülbredne, — ám az
Nem vesz — s tovább hortyog.

Apró hírek.

† **A hivatalos lapból.** Czdrán vizsgáló bíró Matyók Jánosnak a »Fortunatus« melléknevet díjmentesen adományozta. — Gr. Waldapfel Jenő az ő saját külön Fülöpjét kinevezte »kedves barátom«-má.

+ **Személyi hírek.** Korpás Judit a »Kis taliga« vendéglő tulajdonosa, üzletét az István-térről a Hunyadi-térre toltá át. — Gr. Waldapfel Jenő a Csetevájó fogvájóját a »Jó szív« bazarjának átengedte. — Krachmandel Izrael ma ünnepli szükebb körben 25-ik bukásának jubileumát. — Polonyi Géza hon- és ügyvéd és közerkölcs-alfelügyelő újabb piszkalmányok céljából tanulmány-utra indul. — Leheg István kajászó-szent-pitvari népnevelő a Gönczy-jubileum utóhatásából felüdülvén, ismert taneszközére támaszkodva, újból megjelent csemetéi között. — Kubik Sámuel, az akadémiai választás megerőltető munkája után a »Gyopáros« kies forrásánál keres üdülést.

♫ **Sigrai Pál** főv. polgár azt az engedményt tette a fővárosnak, hogy az Erzsébettér verebeit kitelepit-

teti a saját költségén a »Norma-fára«, mivel emberek ugy sem közelíthetik meg.

× **Az upesti községtanács** elhatározta, hogy a fővárosi államrendőrséget nem óhajtja kiterjeszteni a saját területére. Ezen örömhíre az »Ismeretlen tettesek« társulata és a »Kéthatos gyárosok« szövetkezete népes gyűlést tartottak, melyben a községtanácsnak ezen hazafias eljárásáért egyhangú köszönetet szavaztak és szent fogadást tettek, hogy e jóindulatu község területét csak legelső szükségből vagy csak erőszak következtében hagyják el. A gyűlés tagjai a »Chapó-induló« elzengése után különböző helyekre bujtak szét.

⊥ **Boulanger** megjelent választói közt a Rocher département székvárosában: *Eslare-sur-Loire*-ban. A tábornok működését nagyban segíti a *richesse*. *)

× **Akademikusok között.** *Sonkolyi Barnabás*: Nini, Trefort meggyógyult! *Kubik Sámuel* (a beszéd után.) Hiszen ez az ember betegbb mint valaha!

□ **Sport.** A görbődohogai tavaszi versenyek tegnapelőtt délután folytak le a közönség ropant érdeklődése mellett. A notabilitások közül megjelentek Söjtör Ferencz öregbíró, Motyog János esküdt, Rosenduft Mór, a görbődohogai szeszáru-csarnok főnöke; Vöröshegyi Árpád stb. A »Honi Hírfogó« külön laptikán érkezett Dagadó-Felső-Paczalról. Hölgyek, az enyhe tavaszi időjárástól kedvezve, meztláb jelentek meg a kerítés mögött. Általános feltűnést okozott Rosenduft Mór árendásné urhölgy, aki »mezei szúróval« (nem vasvillával, de »feldstecherrel«) jelent meg.

I. **Megnyitó verseny.** Távolság 3¹/₂ öl. Díj: egy pár fejelés. Hét nevezett ló közül csak négy állt ki. Keczmeregi Gerő állatorvos »Kehes«-e, Spritz Ernő gyógyszerész »Glycerin«-je, Nehéz Gerzson »Mafló«-ja s Kuczora Balázs »Kajlá«-ja, — Kezdetben »Glycerin« vezetett, de közvetlen a cél előtt (a tiszteletes ur ép akkor fütta harsogva az orrát) »Mafló« leszoritotta és canterben tetszés szerint nyert. Rosz negyedik »Kehes«.

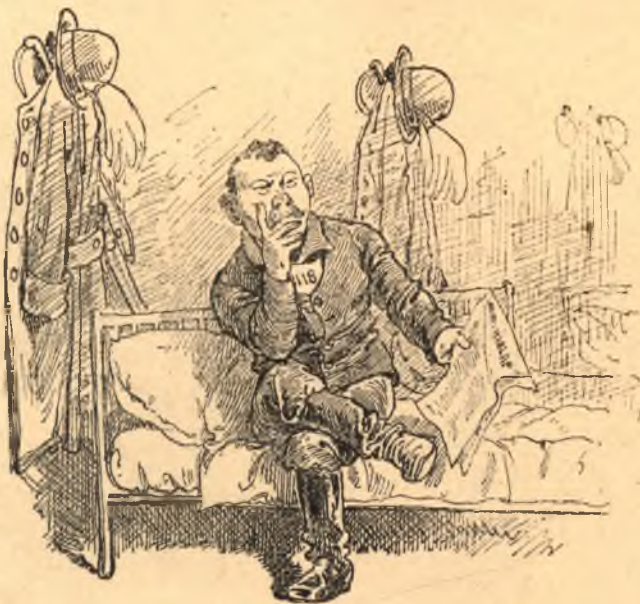
II. **Nagy handicap.** Díj: tizenkét forint új veretű krajczárokbán. Távolság 10 öl. Tizenhárom nevezett ló közül kiállt Blaufarb Lipót vegyeskereskedő »Blimele« és Csónka Misa »Bököd« cz. lova. A futás érdekességét növelte a következő intermezzo: Futás közben (mely igen lassu paceben történt, minthogy »Blimele« a fél szemére vak, első balsó lábára pedig sánta, »Bököd« pedig kölikás lévén) a két lovas összeszóllalkozott, úgy hogy a pálya közepén leszálltak és lovaikat egy akácfaéhoz kötven egymásnak dültek. Természetes, hogy »Blimele«, ki a harcztama alatt jól belegelt, játszva nyert. Tot. 1: 35.

III. **Urlovarok akadályversenye.** Táv. 13 öl. Díj: egy Waterbury óra. Valamennyi nevezett ló kijött, u. m. Vöröshegyi Árpád »Sollichleben«-e, Duha J Marczai ismert antiszemita pártelnök »Tisza-Eszlár«-ja, Gyalogh Adhemar postamester »Mustrá«-ja és Szt. Vinczogh Zoltán »Miss Marcsa«-ja. — Mindjárt az első akadálynál Vöröshegyi Árpádnak a lova, magának pedig a bal lába tört ki. Az urlovar elhozta a gyepről és a szeszáru-csarnokból hozott dohogai fine champagne-nyal térítették magához, a midőn is ez angol szókra fakadt: »Az ószer!« A következőakadálynál Szt. Vinczogh Zoltán az ugratásnál fejét odcapta egy lehajló bodzafa ágába, úgy hogy két foga kihullván, e miatt tehervesztésig cizmen disqualifikáltatott. — Maradt még két versenyző: »Miss Marcsa« és »Mustrá«. A cél előtt »Miss Marcsa« megpillantván a korlátan kívül a csikáját, semmi áron sem akart tovább menni s így Gyalogh »Mustrá«-ja egyedül maradt. Habár nehányszor a görőhöz dörgölözött is, mindazonáltal fényesen koczogott el a cél mellett. Tot.: 1: 237.

*) Kérjük a különféle kaszinók kohnmórjait: a rocher (róse) *richesse* (risesz) francia szavakat a gyengébbeknek megmagyarázni.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Csordútig van ez az én drága fejem észvel, mint az ország vizvel. Még se gyűhet ki belülre semmi Kata srófja, mér mer a rémisztő ész mellett ott isterászal az eréll és tapéntat. Ez a hármás ollezáncz adja meg a m. kir. rëndöt, a kinek muszáj lönnyi.

Muszáj, ha mondom; ez ellen nincs fölleplezés, mint a hogy hévatalosan mondjuk.

És ha muszáj, lögyék is, mint kutyának farka, mondok; de nem csak mondom, halom meg is cselekszem. Meg én!

Elfogom én a huuczut betyárját, a ki csak a kezem ügyibe akad oszt' nem mer elüllem elmenekfnyi. Elkaptam az ő kutya futtába egy halom mamácsot, el röptibe a Szimicset, a kit egész Triecz várassa nem tudott elfognyi, csak én. De e'mmég semmi ahhon képest, hogy befülönkésértem én aztat a hires Simákat! Mingyán meg is tele-drótoztam a morva m. kir. rendőrségnek, hogy megvan a szöcske: főtűzzem-e vagy ekügyem, vagy micinyájak véllé? Hát nem azt verte vissza a mamlacz, hogy sase fárisszam magam, mert a Simákat mán föl is akasztották. No tessén! Az ember lúhalálába szalad utánna vagy három esztendeig, amikor meg mán megvóna, hát nem köll. Hogy fölköttötték a 'ssemmi. Van olyan betyár ölég, a kit ecczör sé jakasztottak fő még, mér ne löhessön vagy egyet kétszer is fölakasztani, — ha mán megvan. Mer egészen más, ha nincs elfogval; akkor nem akassza föl az ember. Meg osztánd annak a betyár népségnek még a hotta után se hiszek. Nem én!

De hijába prézsmitátam annak a murvás rendőrségnek; csak nem kölletött neki, énnekem meg nem vétett a nyovolás, hát kijeresztettem.

Csak nem tunnak hozzá azok a kúsó országbéli rendőrségek, ho'csinyálódik a dolog. Nem is tudom, mér nem gyűnnek el hozzám a nímet komerádok e'kkis tapéntatos abriktolásra. Maj megtanúnák tülem, mi jaz a virtikli m. kir. rënd.

Magam se hinném, ha nem látnám, ho'mmekkora az böcsületünk. Csak úgy düll előttem a sok czudar sikkajtó poszkiszlis, kóczos csirkebetjár. Meg se állhat előttem, úgy fut tülem.

Még e'sse mind. A Rehákat is elfogtam. E'mmeg így esött: Az esztergombi m. kir. rendőrség nagy dógot fundát ki. Kieszöte, hogy ezután mézeskalácsval csalogatja magáhon a saját huuczutjait. Ebbül az okból azt telegraficzálta nekem, hogy ha a föld alul is, de kúdjek neki egy bizonyos mézeskalácsost. Hát én röttön elfogtam a Rehákat. Hijába szabódott, hogy nincs mehetnékje Esztergombába. Se kérdek, se látok, hanem elfogom, mér mer az esztergombi rendőrség csak jobban tudja, mi köll neki, mint száz czibil. Mőte elmamácsolnak elüllem azok az országnuyjtók, azótátul fogva eréllvel vigyázok, vasba verve tranczporálok mindenkit. Nem is esett a Rehákba semmi hiba, mer mán vissza is gyütt szerencsésen Esztergombából. Bizonyosan elég mézeskalácsot sütött mán ott, vagy tán hogy az esztergombi rendőrségnek fogyott el a sütni valója.

Máskor ilyenkor tavasszal csak úgy hujt ki a föld alul a sok gaz, mint dudva alul a paréj. Annyi vót itt a kötnyi való, hogy mikor az ujepesti komerádomval akartam kezét fognyi, akkor is csirkefogót markútam.

A minap virradt ránk a dicsőségnék az a ragyogó naptya, hogy Ájrópa czímezettü vendégfogó kastélyunkba fija vendég se jakadt. Üres vót mind a kóter. Föl is húztuk a tetejibe a fehér ászlót, mint a Simákat az a kötözködő Kozárek, aki a fügefát ülteti el ott a Kerepesi-uton.

Üres vót a józsepvárasí kóter is a mút hétön, de nem azér, mer nem gyütt bele, hanem azér mer kimászott onnad az a degesz rácz utas. Hanem azér mutason ilyet még egy ájrópai magy. kir. rendőrség!

No öreg világtalan, csakkogy kend itt maradt még. Tágas a dutyi, legyen lakója, ugyis hurczózkodás esik most. Aszondom hát, befelé! M. m. r. m. l.!

TÜLETLEN GOMBOK.

— Félmult idők felfogása: aki nem hódol a *nemességnek*, póruł jár.

*

— A dandy olyan férfí, aki ügyesen korcsolyázik a női szívek jegén.

*

— A legnemesb magyar név a Hagyahóthy; két y és három h!

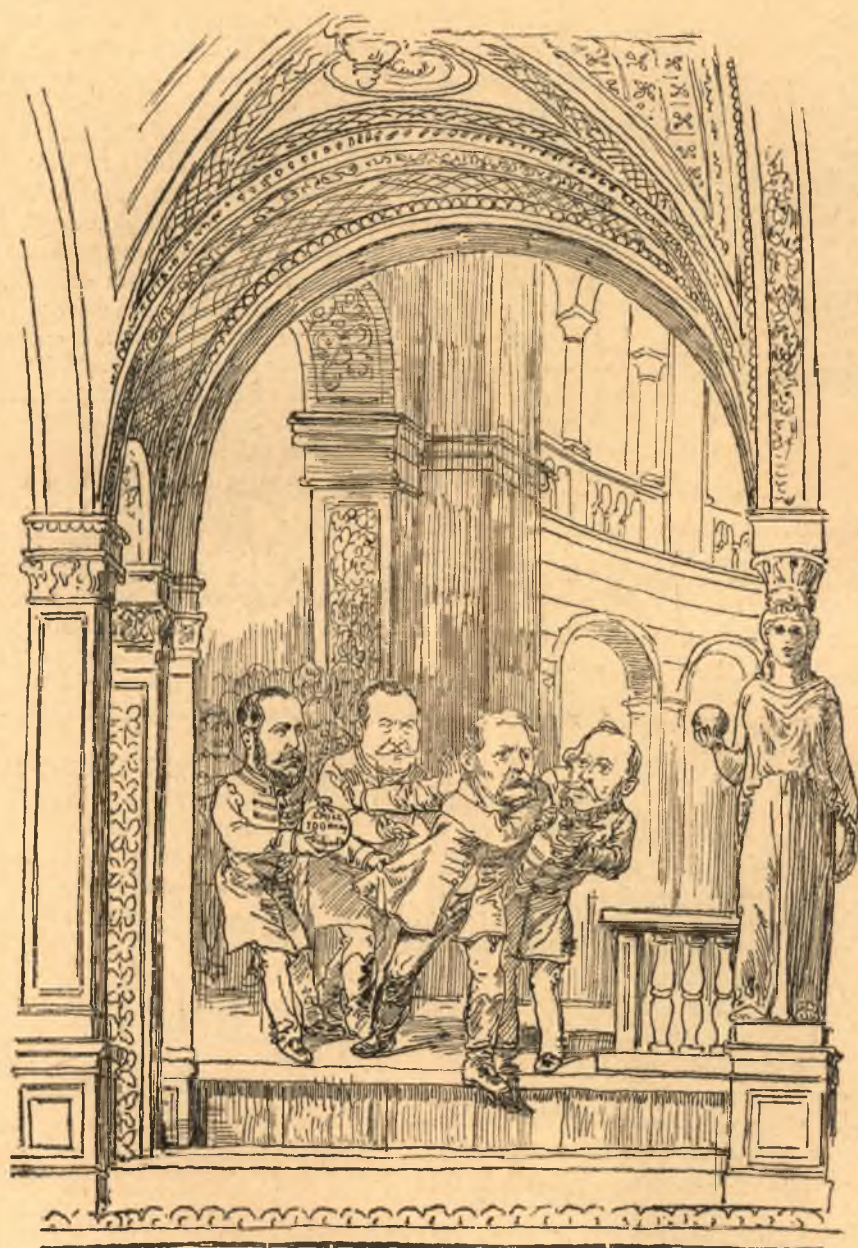
*

— Az első szerelemben pedánsak is, rajongók is vagyunk: szeretnők a titkos főnkunkba zárni még a szerencsés csillagzatot is, mely alatt '6« született.

AKADEMIA

— Lotz K. tanár

I. Arany kor.

Itt láthatjuk Arany Jánost, kit Csengery, Eötvös,
Toldy Ferenczel együtt részeltet arany jutalomban,
Míg a szegény költő röstelli fogadni, s szabódik.

II. Hő

Az Akadémia várának foka
Vad csata dül, mint hajdan
Orránál görbébb s eszinel
Vijja a várat a künn rekede
Oknyomozó, gyökvájó, tö-ku
Míg az erős bástyákat védi

DMACHIA.

freskóival. —

kor.

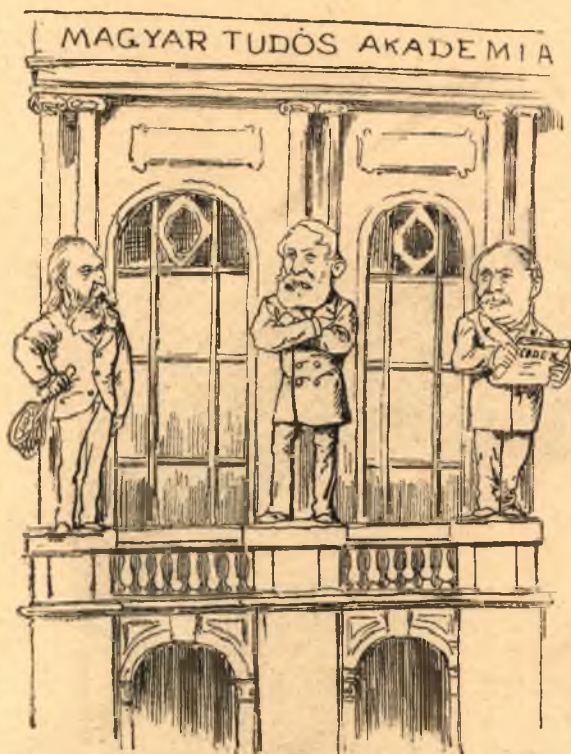
III. A megtorlás kora.

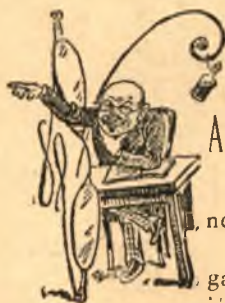
1, meg alatta:
Eger körül. Hősi *Acsády*
lesb aczelával
t jelesek seregével:
ató, kaparó mind,
a régi bezacczung ...

Együtt ülnek a vérbírák. »*Vámbery*, deresre!
Vágjad jó *Hunfalvy* te, s húzd a deresre a többit!«
Hogy ki ne szökne, ki várt botorul dicsét, érmet aranyból:
Beöthy meg a *Heinrich* hajdú strázsálja keményen...

IV. Kőkor.

Akiket ott bévül nem láthatsz: emitt meredeznek Révedező szeleidnek előtte, meleg szivü honfi! Már ha *Kossuth*tal nem tisztelte magát meg e *corpus*, (Melynek lelke alig van; csak szuszog, ülve a székét) Uj disz hárukt volna reá s ömlik bele vér friss, Hogyha halász *Hermants* a jogász *Csemegit* befogadja.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

- Hallott valamit harangozni, de nem tudja, honnan fűj a szél.
- A sz. Bertalan éjének borzasztóságáról meggyőződhetnek, ha meggondolják, hogy ez az egy éjjel 3 napig tartott.
- Az Avernus tava szinig telve volt vízzel.
- Uraim, ha az élettani gyakorlatnál nem akarnak csoportosulni, én leszek kénytelen önöket összepárosítani.
- Kérem a t. *hallgatóság*ot, ne *zajongjon*!
- Az augsburgi útközvetben elesett magyarok közül csak hét tért vissza.
- A puszkának az ősapja az ágyu. (*Ballagi.*)
- A hölgyek kifejeződi az emberek hétköznapi izlésének. (*Idem.*)

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur

hazaffyas pohárköszöntései.

Uram uram, *Bulángér János* cs. kir. republikánus, nyugalmazott gyenerális és jelenlegi országgyűlési képviselő: szállok az urhoz!

Revándzs!

A jövőbe látó sas szemem hiuz tekintete régólta akadt már meg fonséges alakodon.

Igen!

Te vagy az egyetlen francia gyenerális, aki farkat nem csóválsz a savó

vérü németek három milliónyi göthösködő szuronyerdeje előtt! És te vagy az, aki vélem együtt diplomatizáló földöncsuszás helyett — mialatt dücső könyvedben a béke apostolságának olajágát fennen lobogtatod, — egyszerűen eget-földet rengető fogcsikorgatással üvöltöd hogy: Revándzs!!

Igeniss!

Revándzs!

Én a faggyugyertyát uzsonnázó muszka hadak ádá az millióinak zuditom oda e szót, míg te — dücső testvérem a meggyalázott nemzeti géniusban — ugyan-e harcziáltással a golyvás és sörlétől poczakos német invázió elébe görgeted eme hegygé tömörülő lavinát.

Revándzs!

A ruczaháti 48-as kör azon ünnepéles alkalomból, amelyben kebleink legtittkossabb érzéseinek rejtett hurjait megbillentéd azzal, hogy honhazádat megváltó zászlódra egyszersmind a zsidó hatalomnak megtörését is márványbetűkkel felirtad: — tégedet, hét izraeliták szavazattyaival héjjával, ünnepéllessen disztaggá vállasztott és immáron mit se törődjél avval, ha a francia Akadémia hitvány éhenkorász hada tagjainak sorából ki is felejtett volna, lévén Te immár a ruczaháti 48-as olvasó körnek örökös és halhatatlan disztaggja Hentallér és doctor Prém Józseffel egyetemben.

A nállunk kormányának csufolt adóvégrehajtó hatalom bennünket hazaffias lelkesedésünkön kívül mindenből kivetköztetvén, — az igazgató választmány határozatából ezennel közlöm veled, mikép a helybéli segédjegyzőtül fényesen kiállított disztagsági oklevélnek ünnepéles átadhatása végett általam Páris várassába vezetendő küldöttség uti költségeinek fedezésére az általad kezelt orleányi trónkövetelők pénztárából nyomorult 20.000 fránkokat póstautalvánnyal czémemre küldetni ne terheltecsél.

A viszontlátásra Páris várassának piarczán!

Náci, tusst!

(— Jóska te, mit dugdosod előllem azt a fanyar Tisza Kálmánt? Hoczi hé!)

Seiffensteiner Salamon a színházban. „A Tékozló“.

Olejan önnepi előadás vált az óperban, mint mikar három kántor procezirozza magát a zsinegőghban, aztánd rádásra még ed híres rabbinos prédigolja.

Hojdne mentem volna el? Eztet o dorobt nem láttom mán vogy nedven esztendü ótátul fogva nem. Ki todja láthatom-e még volomikar? Kölömösen szeretem az olejan dorobt, mikar ed védondjol jóvá tesz, omít az ember elfoseralta. Minden lompnak van ed soját külön töndér. omi vidjáz rá. O küzienséges becsületes ember tod mogo mogára vidjázni.

De mégis forsa ed töndér volta ez; omít o tékozló oreság jótékony czélro ojändékozta, mind vissza odto neki, mikar tönkre jototta. Hát okkor hojd adta segítségt o szegényeknek? Tolán o Flotwell oreság odto oztot o bizomos lelenez péndzet is, és ozér nincs az mastand sehun, mert o töndér visszoodto neki.

A Najd Imre oreság, o tékozló, nem najdon volt tékozló o művészetel. És mégis tékozló volt, mert mind o művészetét odaadta o szegényeknek. (Ne ártson nekik!) Áltolábon mindenki tékozló volta, kölömösen o poblikom o topsolásal. És én najdon örölöm mogomat azon rojto, hojd ott valtam, hobár másnap nem volt is a nevem az ojságba benne, mint o tübbi oreságé. De ozér o péndzér omít »jó szív«-bül o szegényeknek szántom, láttam ed jó nagy dorobt, omi eltortotta 11 óráig, meg láttam ed balett, meg hollottom ed konczeret. Még én sináltam pampás özletet.

»Jó szív«-em, mit okorsz még tübbet?

*

„Dorotya.“

Említik mellette, valamint a csudát,

Pestet; — de én többre becsülöm ös Budát.

Hej, mert ott más a bor, s van rá szabva más ár:

Ott egy volt; — naponkint van itt kutyavásár.

*

Nyilatkozat.

Erkölcsei kötelességemnek tartom hazámnak kijelenteni, hogy nem tartozom azon szüzsék közé, kik adósságaik hátrahagyásával Kárpáthy György igazgató urtól hűtelenül eltávoztak. Már csak azért sem székhettek meg, mert e szezonban nem is volt ángázománom. De meg nem vagyok azok közül való, kik egy direktor elől gyáván megfutnak. **Tőlem** szoktak megszökni az igazgatók.

Ennyit a szent igazság érdekében.

Banda!

Dicsőffy Loránd.

T. A.

Szép dolog az, miniszter ur,

„Szellemszabadságot“ kérní:

De ha szavadon fognának —

Fognának-é tetten érni?

A „M. T. A.“ fordítási munkái.

Itt a tudós francia mű; kapja Rubint. Fordító díj, ive után, 3o forint. Rubint adja albréltbe Havelkának, Havelka meg al-albrébe Popelkának. Popelka al-al-albrébe Cserebülynek,

Cserebüly ur al-al-al-albrébe Sülynek, Innen Melák-Szt-Heverdre elkerülnek. Ott a káplán a rektorral neki dülnek — S a fordítási munkák szépen sikerülnek.

ENCYCLOPEDIA.

Karmonádli = macska. — Almoskönyv = Budapesti Szemle. — Sik-kaszt = ficsúr. — Rosz szüret = a budapesti víz. — Kongó = a Sanyaró gyomra. — Nézetkülönbség = kancsalítani. — Vesztőhely = Monaco. — Teke-toria = a billiárd elmélete.

High Life

Ce jendi.

Krricsi dear,
Saddle your heart —
nyerrgeld meg á szivedet, ül-
tesd bele á »Purse« jockeyt
és erreszd neki á »Charity«
nágy Derbyért. »Good Heart«
jól nyerrgelve vigán nyerrit
és biztosán nyerr.

Sikerrült, by Tásziló!

Á turf jól bezeczolva.
Les tentes tentantes — á sár-
rrákból gerrliczék rrózsászin
keselyű-kárrmokkal nyulnák
feléd.

Én á sárrokbán állok s
énekelhetem mid'n Vörrös-
márty:

Én beléptem, ök rrám néztek —
Bizonyosán megigéztek:
Dágádt tárrczám meglohádott,
Lápos szívem megdágádott!

Yes, á sárrokbán állok s nézem á Rrripet van
Winkle, s látom mellette áztát á másikat s dälolom:

Ó Sárroltá!

Á mióltá

Per la prima volta

Megláttálák

Te báj dlák:

Áh, ázoltá

Nágy szerrelmem voltá.

Lesz-é áki oltjá,

Te várrázi kép:

Szászi szép?

'S geht scho, há áz embernek jól watered á
Pegasusá.

Ez áz aristocrattrayant és gentrypetál búcsu pom-
pás. A bázárrvizárr nágy hullámokat vet. Kinstlarrinna
san ned engagirt, mernt ez itten eladás és nem előadás.

Csák egy ván nálámnál boldogább — á Redacteur-
Ffranczl, ákinek mindene most á jó sziv és mosolyog
mid'n bouche en coeur.

Kumm Krricsibaldus und schau!

Csau!

Yours

Monokles.

A magyar főherczeg.

Nagy tüszoltó otthon,

S nem fárad hiában;

És itt csibakéroz

Ákadémiában!

Pozsonyból.

„Cupido“ a kalitkában.

(Lefebüre nyomán.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Da Chinzla. Ismeri ön a
bummerangot? Oda tér vissza,
ahonnan ellődították. A kagálon
ezért kijár a bő stróf. — Lngy.

Kissé koplaltassa meg magában a vendelismust, s frissült csügge-
déssel fog ismét nyöghetni. — Tacitus. Más alakban meg fogja
találni. — Csllgrg. Kár, hogy az elmésembb része közölhetetlen. —
Kn. A mehetőse naptárba szorul. — Alel. Egykettőt kiválogat-
tunk. — U. A. Majd telik máskor több is a jóbul. — Nemo II.
Nem olyan sietős az. — S. B. Csak önöknek szereze egy kis
mulatságot, pedig egy csöppet sem mulatságos. — R. J. Ha nem
csalódunk, hajdan ügyes dolgokat küldött. Mért nem maradt meg
ennél a szép szokásnál? — V. L. A bpesti »szállodások« választ-
mányi gyűlése — mint hiv. közlönyükben olvassuk — elhatá-
rozta, hogy K. tagtárs urnak, amért unokája született, az egylet
jegyzőkönyvileg fejezze ki szerencsekívánatait. Ez a családi
vonás megható, s már most bizton reméljük, hogy a kis baba
első fogát ódával ünnepeleteti a derék testület. — A. M. Mért
megesufolni egy »jó szivet«? A tréfa mint olyan különben
elmés. — H. I. Besoroztuk. Az adoma régen benne volt vala-
melyik hum. naptárunkban. — O. F. Válogatva.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.